

A világ túlsó végén

Vidéki gyerekként sokáig csak álmodtam arról, hogy egyszer a földgolyó másik oldalán járhatok. Ez az álom valósult meg tavaly márciusban.

Pécsi tanulmányaim után a Kaposvári Egyetemen szereztem gazdasági agrármérnöki diplomát. Sajnálatos

módon a szakma nehéz helyzete miatt itthon hosszabb keresgélés után sem találtam állást, így egy nagy elhatározást és sok szervezést követően kint utaztam Ausztráliába. Gyakornoki állást kaptam egy ausztrál szervezet segítségével, akik először Új-Dél Walesben, egy juhtenyésztő farmon adtak munkalehetőséget.

Annak ellenére, hogy még általános iskolában megtanultam környezetismeret órán az alapvető dolgokat a térségről, elképzelni nem tudtam, mire is számítsak. Talán emiatt is ért kisebb sokk, amikor március 24-én hajnalban megérkeztem Perth-be, Nyugat Ausztráliába. Budapesten, a gép indulása előtt másfél órával -4°C volt, míg Perth-ben, hajnali 3 órakor is 34°C . A következő és számomra eleinte nehezen feldolgozható élményt az angol nyelv jelentette. 18 évnyi angol tanulás és folyamatos nyelvhasználat ellenére sem értettem rendesen, mit beszélnek a helyiek. Emellett a városban is szabadon röpködő papagájok és kakaduk már csak ráadásaként jöttek.

Egy hét kötelező szeminárium – ahol a szabályokat és óvintézkedéseket ismertették, valamint megtanultam szörfözni is – és egy 6 órás repülőút után érkeztem Sydney-be, ahonnan Canberra érintésével ke-

rültem végül a farmra. A számomra gigászi méretűnek tűnő családi gazdaságról később megtanultam, hogy talán a legkisebbek közé tartozik a maga 2000ha-os méretével. Munkám eleinte csak az állatok tereléséből, kezeléséből (oltás, herélés, farkok kurtítás, elletés, stb.) állt. Úgy egy hónappal később, emberhiány miatt „kölcson kért” a szomszéd farmer, hogy vessem be a földjét búzával, így elkezdtem életem egyik talán legérdekesebb elfoglaltságának. Napkeltétől napnyugtáig ültem a traktorban és vetettem, közben a CB rádión a kamionosok beszélgetéseit, élcelődéseit hallgattam.

Három hónap elteltével, túl a Húsvéton és egy rövid látogatáson Melbourne-be (Victoria állam), végül beköszöntött az ausztrál tél, és befejeződtek a munkálatok a farmon is. Tovább kellett állnom, másik munka után nézni, a kontinens más részét megismerni. A váltáshoz kaptam 1 hét fizetést és 2 hét fizetés nélküli szabadságot, végre először utazhattam, oda, ahová én szerettem volna.

Első helyen a viszonylag közeli (400km) Sydney állt, így hát egy hétig a várost és környékét jártam. A másik kettő héten Nyugat Ausztráliában egy jó barátommal és egyetemi évfolyamtársammal utazgattunk. Perth-ből indultunk és Coral Bay-ig jutottunk, ez nagyjából 1800km-t jelent (csak oda). Itt ünnepeltem születésnapomat, az Indiai óceán partján, fehér homokon, pálmák között. Megismertem a Road Train – aszfalt vasút – fogalmát, és azt, hogy milyen az, ha 350km-en belül nincs lakott terület, csak a nyílt pusztaság.

Július végén aztán megérkeztem arra a helyre, ahol az év legnagyobb részét töltöttem.

folytatás a 4. oldalon...

A tartalomból:

Önkormányzati hírek

Márton napi búcsú

A köszönetről

Callanetics torna

Halloween

Közlekedésünk

Sydney, Operaház

(a szerző fotója)

Játszótér-pályázati elszámolás

Az Önkormányzat a játszótéri pályázat elszámolását képező tetemes dokumentum-mennyiséget határidőre elküldte a megyei hatósághoz. Bizakodva várjuk az elszámolás befogadását és a pályázat sikeres lezárását.

Adventi készülődés

Szeretettel várjuk a gyerekeket és szüleiket, valamint azokat, akik adventi koszorújukat saját kezűleg szeretnék elkészíteni az ünnepi asztalra. Lesz még karácsonyfadísz- és mécseskészítés is. Az iskola tetőterében tartjuk a szokásos kézműves délutánt nov. 26-án, 16.00 órától. Öröközdet, terméseket, aki tud, hozzon magával!

Falu karácsonya - nyugdíjas találkozó

Pogány község képviselőtestülete szeretettel meghívja a falu minden kedves lakóját az általános iskolások karácsonyi műsorára, amelyet a katolikus templomban tartunk. A műsor után az iskola ebédlőjébe várjuk tisztelettel és szeretettel azokat az időseket, akik az öregségi nyugdíjkorhatárt (62 évet) betöltötték. Az iskolában a gyerekek saját készítésű tárgyaikat árúsítják az iskola javára. Időpont: 2010. dec. 15., 17.00 órákor. Helyszín: Katolikus templom és az iskola ebédlője.

Ügyvédi fogadóóra

Dr. Kadia Pirocska ügyvéd a következő jogsegélyszolgálatot 2010. december 3-án, pénteken 13.00-15.00 óra között, és december 17-én, pénteken 9.00-11.00 óra között tartja a Polgármesteri Hivatalban.

Bábszínház

Kedves Gyerekek, Szülők, Családok!

Bábszínház látogatásra hívjuk az érdeklődőket. A Bóbita Bábszínház „Menjünk, menjünk Betlehembe!” című előadására ingyenes falubuszjárat indul. Az előadás időpontja: 2010. dec. 5, vasárnap, 10 óra. Belépő: 800 Ft/fő. Jelentkezés: a Könyvtárban, Fejes Andreánál, illetve a 30-321-8949 telefonszámon.

Mikulás

A jó gyerekekhez idén is ellátogat a Mikulás! A 12 év alattiakat várja 2010. december 5-én, vasárnap, 17. 00 órákor a Nyárfás teraszán! Készüljete, kedves gyerekek, hogy énekkel, verssel fogadjuk a Télapót! Névreszóló levelét hamarosan olvashatjátok! A Könyvtárban található „Télapó-levelesládája”, aki szeretné a Mikulásnak írt leveleit feladni, itt meglehet.

Adventi hangverseny

A hagyományos, komolyzenei koncertet idén Takács Eszter gitárművész adja. Szeretettel várunk mindenkit, aki a lelkét is szeretné ünneplőbe öltöztetni Karácsony előtt. Időpont: 2010. december 19. vasárnap, 16. 00 óra. Helyszín: Katolikus templom. Belépés díjtan.

Köszönjük szépen!

Köszönet illeti azokat a kedves pogányi családokat, akik a cukorkát gyűjtő gyerekhadat vendégül látták október 30-án!

Gyugyi-gyűjtemény

Dr. Gyugyi László műgyűjtő több, mint 600 kerámia-tárgyból álló Zsolnay-gyűjteménye páratlan értéket képvisel. Darabjai a gyár 40 évét átölelő (1870-1910), főként historikus és szecessziós korszakából származnak. Különlegessége, hogy néhány egyedülálló művet is tartalmaz, mint a Zsolnay Vilmos kézírásával jelzett és datált festett tányér, amelyet Rippl-Rónai készített.

A kiállításra ingyenes falubuszjárat indul.

A kiállítás megtekintésének tervezett dátuma: 2010. november 27., szombat, 16 óra. Belépő ára: 800 Ft/fő

Jelentkezés: a Könyvtárban, Fejes Andreánál, illetve a 06-30-321-8949-es telefonszámon.

Nem tudom, hogy van-e még értelme írni erről a most már múltba veszett hagyományról. Vannak fiatalok, akik koruknál fogva sem emlékezhetnek rá, és vannak, akik olyan helyről érkeztek közénk, ahol ennek megtartása nem volt szokás. Azt viszont sajnálom, hogy mindazok, akiknek lehetőségük volt rá, nem tartották meg ezt a szép szokást. Így azok, akik nem itt születtek, át sem vehették ezt az értékes hagyományt, amely az emberségről, a rokoni kapcsolatokról és összetartozásról szólt. Szent Márton, néhai püspök emlékére falunkban novemberben kerül sor a búcsúra. Mint mondják, a pogányiak szorgalmas emberek voltak, és ezért választották ezt a késői dátumot, ami az időjárás szempontjából nem éppen kedvező. Ilyenkor viszont végéhez ért a nehéz paraszti munka, és a megfáradt lakosság megpihenve a hordókban rejlő újbort is megkóstolhatta már. Először csak ritkábbá vált a búcsú előtti malacvisítás, majd végleg megszűnt, és ma már nem kerül az erre a célra hizlalt állat a vendégeknek szánt asztalra. Akkortájt lovas szekerek egész hada lepte el az udvarokat, majd később a parkoló gépkocsik jelezték, hogy milyen sok vendég érkezett egy-egy házhoz. Végigjártam a falut az idén, és szomorúan tapasztaltam, hogy vasárnapi életünket éljük. Bizonyára itt-ott még található volt néhány vendég, de egyértelművé vált, hogy ennek a hagyománynak már nincsen jövője.

Azon értetlenkedem, hogy ha az építészetben egyre gyakrabban megyünk vissza a hagyományokhoz, akkor miért nem tudunk ezen a területen is nem megrendezett, - mert ez lehetetlen - hanem elő hagyományt teremteni?

Dragovác Márk

Fotó: Baracs Dénes

Búcsú napján az elárvult lovacska és gazdája azon tűnődik, hogy vajon hova lettek a vendégek.

Jó napot kívánok!

Szeptember derekán, egy napsütéses délutánon öszköszöntő sétára indultam. Csendes idő volt, vágytam egy kellemes mozgásra, az ősz színeire, illatára. Az utcánk üres volt, mikor kiléptem a kapun, de mégis hallottam, hogy valaki vidáman rám köszön: Jó Napot Kívánok! Én meglepetten hunyorogtam az üdvözlő felé. Igen, a nap volt az, ki lustán lógatva sugarait intett felém. Kurtán rámosolyogva viszonztam köszönését, majd jókedvvel elindultam.

Pár lépés után a még a langyos nyári estéket idéző szél üdvözölt, persze ő is a maga módján: néhány sárguló falevelet fűjt arcomba. Szembe fordultam vele, hisz ismerem, s jólesett, ahogy arcom végigcírógatta. Szél barátom kacagva guruló felhőket kergetett.

A felhők valószerűtlen karjaikkal integettek felém, bizony régi ismerősök vagyunk. Aztán a madarak, az alattuk álló fák, a szomszéd kutyája, az autó a nagy sárga ház előtt, mind-mind üdvözlöljük egymást. S az autó mellett a gazdája. Ismerem, hiszen ő is - akár a nap - ebben az utcában lakik. Üdvözlőném szívből, de tekintetét kocsija felé fordítja.

Mi történhetett, tanakodtam magamban, ahogy elhaladtam mellette. Talán nem ismert meg? Nem hiszem, mert ahogy nekem ismerős az arca, úgy az enyémet is ismernie kell. Nem találta a megfelelő szavakat? Hiszen a magyar nyelv olyan gazdag, annyiféle lehetőségünk van arra, hogy tegezve vagy magázva, hivatalosan vagy barátián, játékosan vagy viccesen üdvözlöljük egymást. Sok dolgot elfelejtünk szórakozottságból, gondterheltség okán, vagy éppen, mert ezer más fontos dolgunk akad. No de köszönni? Az első szavak egyike, amit gyerekkorunk óta használunk, a „szia”, s ha a gyermek éppen nem köszön valakinek, a szigorú és következetes szülők rögtön figyelmeztetik a kicsiket. De a gyermekek még szívesen köszönnek: vidáman, őszintén, kis kezükkel és szívükkel boldogan kalimpálva. Aztán lassan elmarad a kalimpálás, az őszinteség és a vidámság.

Kamaszkorban egyenesen lelki válságot okoz egy-egy elharapott végű „kezicsókó” vagy „jónapot”. De ezen talán mindannyian átesünk-átestünk. Ha lelki világunk háborgó-lázongó tengere letisztul, köszönési szokásaink is állandósulnak. Megmaradnak, vagy éppen elfordított fejünkkel tudatjuk a másikkal, hogy kamaszkorunkkal együtt az iskolapadban felejtettük az üdvözlés szokását is.

Egymás köszöntése a közösségformálás első lépése is. Alapanyaga a közösségnek. Kapu, melyen keresztül csodálatos helyre juthatunk: egy másik emberhez. Természetesen egy nagy településen nem léphetünk be minden egyes kapun, de itt, ahol még nem élünk annyian, nem lehetetlen, hogy picit elidőzzünk minden kapualjban. Ha több jót nem is tehetünk egymással, legalább kívánjunk jó napot! Kívánjunk első vagy második anyanyelvünkön, egyszerűen, cifrázva, fiatalosan vagy hetykén, szemlesütve vagy elpirulva. Hiszen mind itt lakunk, együtt, egy utcában a nappal, a széllel és a felhőkkel!

Kaposvári Andrea

A világ túlsó végén

... folytatás az 1. oldalról

A farm Dél Ausztrália egy, a Victoria állam határához közeli kisváros, Mount Gambier, a „Kék tó városa” vonzáskörzetében található. A család húsmarha hizlalással foglalkozik, velük laktam. Természetesen első a munka volt, de ennek ellenére teljes értékű családtagként kezelték – velük ettem, kirándultam, és ha kellett, nagytestvérként vigyáztam a négy gyerkőcre (10, 7, 5 és 3 évesek voltak). Velük mentem kempingezni és nyaralni, segítségükkel majd 10 év után ismét kezembe vehettem a csellót, együtt játszottam a középiskolai kórusfesztivál kísérő zenekarával. Rengeteget tanultam, fejlődtem szakmailag, de az életfelfogásból, életmódból is sok hasznos dolgot tapasztaltam. Az ausztrálok „No worries” (semmi gond sincs, legyél nyugodtan) felfogása egy viszonylag lassú, kényelmes, nyugodt életvitelt tesz lehetővé. Persze ehhez szükséges az a környezet, amiben élnek; a nagyvárosi forgatagtól való távolság és az anyagi stabilitás, amit mi itthon sajnos nem nagyon ismerünk.

Ez lehetővé tette azt is, hogy még többet lássak az országból, így jutottam el ismét, most már hosszabb időre Melbourne-be és Adelaide-be, valamint a Kenguru szigetre még Karácsony előtt.

Az ünnepek érdekes hangulatban teltek, nem igazán tudtam összeegyeztetni a 45 fokos meleget a karácsonyi díszekkel és zenékkal, csak úgy, mint az újévi medencés grill-party sem illett a képbe, de a jót könnyű megszokni.

Egy hónappal távozásom előtt még tettem egy hosszabb kirándulást, ekkor jutottam el Alice Springs-be, ami a kontinens kel- lős közepén, a sivatagban fekszik. Innen a nagy vörös sziklá- hoz, az Uluru-hoz (más néven Ayer’s Rock) vezetett utam. Megtapasztaltam a 60°C hőséget – ahol jólesik a 30 fokos ivó- víz – és a száraz levegőt is, melyek együtt az óránkénti mini- mum 1 liter folyadékfelvételt teszik szükségessé. Egy héttel később már az északi parton, Darwinban voltam, a monszun- ban. A hőmérséklet itt is 40°C körüli, csak a páratartalom az, ami megnehezíti az ember létezését. Nagy kontraszt volt az esőerdő, a krokodilok és az egy óra alatt leesett 350mm csapa- dék a kietlen sivatag után.

Játszottam a városi Lawn Bowls (gyepen játszott golyógurító sport) csapatversenyen, ahonnan 2 serleget is hazahoztam, mint a csapatom legeredményesebb tagja.

Ausztrália a népek gyűjtőhelye. Egy év alatt rengeteg emberrel találkoztam, talán alig akad ország, ahonnan ne lenne látogató. Rengeteg kapcsolatra tettem szert, mind szakmai, mind baráti téren. Természetesen magyarokkal is találkoztam, sőt egyikük, a 79 éves Alexander Deak, azaz Deák Sanyi bácsi, aki 60 évvel ezelőtt hagyta el az országot, a városban lakott, így a város el- sőszámú jégkrém árusával heti kapcsolatban álltam.

Az egy év tartalmasan, rengeteg tapasztalattal és élménnyel zárult, de hamar eltelt (bár erről szüleimnek talán más a véle- ménye). Néma szomorúsággal bár, de egyben nagy örömmel is jöttem haza, hiszen ott kellett hagynom egy gyönyörű világot, de végre visszatérhettem családomhoz, barátaimhoz.

Herényi Dániel

Road-train (a szerző fotója)

Márton-napi felvonulás

November 11-én, Márton napján az iskolások és az óvodások felvonulást rendeztek. Az iskolások maguk készítetté lámpás- sal, az óvodások szüleikkel együtt készített lámpással vonultak. Fél öttől sütőtök evés után indultunk együtt az óvodásokkal, ötig tartó felvonulásunkra. Este, sötétedéskor világítottak a kis fények a Hunyadi utcában.

Jaks Mira 4. oszt. tanuló

Étkezés előfizetés

A Baldauf szeretetotthon november 29-től étkezési lehetőséget biztosít a lakosságnak. Az ebéd előfizetése első alkalommal nov. 24-én fél 12 és 13 óra között a konyhán, az ételmezés- vezetőnél történik. A továbbiakban minden szerdán ugyaneb- ben az időben és ugyanott. Az elvitelre szánt étel ára 540 Ft.

Rétes-tanfolyam

Mint olvasóink is tapasztalták, az utóbbi években megélné- kült az érdeklődés a gasztronómia iránt. Úgy éreztük, hogy a mo- dern konyha mellett meg kell őriznünk azokat a régi ízeket, melyek egy másik korszak étkezési szokásaira emlékeztetnek bennünket. Sajnálatos módon sok recept már elveszett, és az ételek eltűntek az étlapról. Létezik még azonban olyan, mely gyakran kerül asztalunkra. Igaz ugyan, hogy a nagyüzemi mód- szerekkel előállított anyagokból. Ez lenne a házi rétes. Ez az igazán remek és különböző töltelékkel készíthető finomság napjainknak is kedvenc desszertje. Szeretnénk az érdeklődők- nek lehetőséget biztosítani arra, hogy hagyományos elkészítését elsajátíthassák. A Pogányért Alapítvány és a Pogányi Hírek szerkesztősége 2010. december 10-én este 6 órakor kóstolóval egybekötött házi rétes készítő bemutatót tart. Az azon való részvétel díjmentes. A korlátozott részvételi lehetőség miatt je- lentkezését az alábbi telefonszámon várjuk : 30/ 288-49-59. Lepje meg Ön is családját karácsonyra házi rétesrel !

Cipősdoboz akció

A Pogányért Alapítvány és a Pogányi Hírek Szerkesztősége az elmúlt évhez hasonlóan az idén is megszervezi az ún. cipősdoboz akciót. Célunk az, hogy karácsonyra segítséget nyújtsunk az arra rászoruló pogányi családoknak. Az üres cipősdobozok az iskolában vehetők át december elsejétől. Azok leadása ugyanoda történik, a határidő december 17., péntek. A tartós élelmiszert, csokoládét, stb. tartalmazó adományokat karácsony előtt az érintetteknek a lakására fogjuk juttatni. Kér- jük azokat a lakótársakat, akiknek módjukban áll segítséget nyújtani a rászorultaknak adományukkal, tegyék azt meg. Támogatásukat az érintettek nevében is köszönjük!

Juhász Zoltán - Pogányért Alapítvány elnöke

Technikai hiba

A Pogányi Hírek előző számának nyomtatásába technikai hiba csúszott. Ennek következtében, sajnálatos módon, olyan példá- nyok is kerültek a postaládákba, melyek minősége messze elmarad a megkívánt szinttől. Ezért olvasóink elnézését kérjük!

A szerk.

Callanetics:

az alak- és közösségformáló torna

Több mint egy éve, 2009 őszén tartotta első callanetics tornáját az iskola tetőterében Horváth Viktória. A torna célja az alakformálás és az erőnlét fokozása. A gyakorlatokat egyéni tempóban végeztük, zene nélkül, mindenki saját ritmusában. A pontosan végrehajtott apró mozdulatok többször (70-100) ismételve érik el a kívánt eredményt. Jótékony hatását már pár alkalom után érezhetjük, ami ösztönzőleg hat a folytatásra. Nagyfokú fizikai igénybevétel nincs, ezért az idősebbek, illetve a mozgásszegény életmódot élő is bátran belevághatnak.

Az alakformáláson kívül a torna közösségformáló ereje sem lebecsülendő. Mozogni jó, s a mozgás otthon, egyedül végezve is hatásos lehet. Közösségben végezve nemcsak a testünkre hat jótékonyan, hanem megélhetjük egy csoportos együttlétnek a testre és lélekre egyaránt kifejtett kedvező hatásait is. Kialakult egy lelkes kis csoport: hétfőn és csütörtökön 7-8 fő dolgoztatja rendszeresen izmait. A torna jellegéből adódóan lehetőség van az alakformálás közben is kis beszélgetésre. A folyamatos beszéd rontaná a teljesítményt, s ezt „szigorú” edzőnk közbelépése meg is akadályozza.

Fotó: Róder Attila

A nők számára fontos témák azonban két mozdulat közt mindig szóba kerülnek. Ilyenkor közösen nevelünk gyereket, főzünk vacsorát vagy éppen gyógyszerek hatását vagy mellékhatását elemezzük. Természetesen a divat, frizura és sminktanácsadás is működik, más esetben bábszínházat vagy egyéb programot szervezünk. Nem mellékesen élménybeszámolót tartunk a torna testünkre gyakorolt jótékony hatásáról: micsoda öröm az, ha egy több éve nem viselt ruha zippzárával már nem kell hadakoznunk, mert akadálytalanul felhúzható, vagy egy elfelejtett nadrág könnyedén begombolható. Az életünk apró örömei. Kellemes és hasznos dolgok ezek testnek s léleknek. S nem utolsósorban: egy igazi falusi tornáról nem hiányozhat az információcsere ősi formája, a pletyka sem. Elődeink templomból hazajövet vagy a ház előtti kispadra kiülve osztották meg egymással a valós és kevésbé valós információkat kis falunk életéről. A modern kor ebben is változásokat hozott. Míg a férfiak még mindig a kocsmába mennek a hírekért, addig a lelkes pogányi lányok és asszonyok a callanetics torna keretében cserélnek információt. Így formáljuk hétről hétre az alakunkat, és a kis közösségünket, ahová sok szeretettel várunk minden mozogni vágyó lakótársunkat!

Kaposvári Andrea

Halloween

5. oldal

Október 30., délután 5 óra, alkonyodik. Valószínűtlenül vörös naplemente szolgál háttérül a különös sereg gyülekezőjének. Fura szerzetek bandukolnak mindenfelől az iskola felé. Varázspálcájával tündér közeledik, a vámpír szája sarkán vércsöpp, rejtőzködő szellemek szeme csillog ki a fehér lepedő hasítékain, torz halálfej és zöld szemű halál fogócskázik az árokban. Gyönyörűséges boszorka anyukák kísérik szépséges vámpírgyermekeiket, lángol a hajukban a vörös fény.

A karneváli sereg hosszú sorba rendeződve útjára indult, hogy kanyargó utcákon bejárja a falut. Töklámpások hívogató fénye jelezte a vendégszerető házakat, ahol már készültek az ijesztő-mosolyogtató maskarák érkezésére, és a gyereksereg illendően

hangos „húúúúúúú” üvöltéssel köszöntötte a háziakat. Cukorkával, csokoládéval telt tálak, kosárcák ürültek hihetetlen gyorsasággal, és a háziak szemében az aggodalom. „Jaj de sokan vagytok, elég lesz mindenkinek?” A maskarás sáskahad jókedvű zsongása felverte az utcák csendjét, és bár újra és újra terjedt a gyerekszájakon az intés: „Csak egyet vegyen mindenki, csak egyet...”, az újabb házak újabb kosarai hamar feledtették a szerény megfontoltságot, markoló gyerekkezek, egyre dagadó zsebek és zsákocskák, diadalittas nevetés a fogvacogtatóan hidegre forduló sötétben. Egy szokás, úgy tűnik, otthonra talált nálunk.

Nem tudom, a gyerekek mennyire ismerik az ősi kelta gyökereket („All Hallows' Eve”-et, a napot, amikor a határ elmosódik élők és holtak között, és a halottak visszatérnek), de önfeledt maskarás vándorlásuk a sötétben, boldog izgalomuk, a kaland ragyogása szemükben egy születő szokás honfoglalását mutatja. A sötétben távolodva még fel-felhangzik a félelmetes „húúúúúúú”, aztán csak a töklámpák fénye marad, hogy végül az is átadja a helyét a mindenszentek és halottak napi mécses sokkal csendesebb ragyogásának.

Baracs Dénes

A szerző fotói

Közlekedésünk

Be kell vallanom, amikor eszembe jutott, hogy forgalomszámlálást kellene végezni a faluban, rögtön sajnáltam is, hogy ez nem előbb történt meg. De hát jobb későn, mint soha. Így végül is az idén sor került erre, és bizonyára a kapott adatok - azon túlmenően, hogy érdekesek és talán meglepőek is - a jövőben egyszer majd hasznunkra is fognak válni. A forgalom nagyságát az előző évekhez képest csak megbecsülni tudjuk, de a táblázat adataiból egyértelműen kitűnik, hogy elsősorban a faluba bejövő Pécsi utca terheltsége a reggeli és az esti órákban szinte maximumon van. Nemcsak az áthaladó gépkocsik száma magas, de rendkívül sok a gyorsan hajtó vezető is.

Fotó: Baracs Dénes

Miután a számlálás napján magam is jelen voltam a helyszínen, egyértelműen ki merem jelenteni, hogy egy

esetleges rendőrségi sebességmérés esetén számos lakótársam jogosítványának leadásával fizette volna meg sietsége árát. Rohanó világunkban sem feledkezhetünk meg testünk épségéről és mindazokról, akik féltve őrzik megszerzett javaikat. A számlálás során kapott adatok önmagukért beszélnek, és valószínű, hogy a számok növekedése várható még a jövőben.

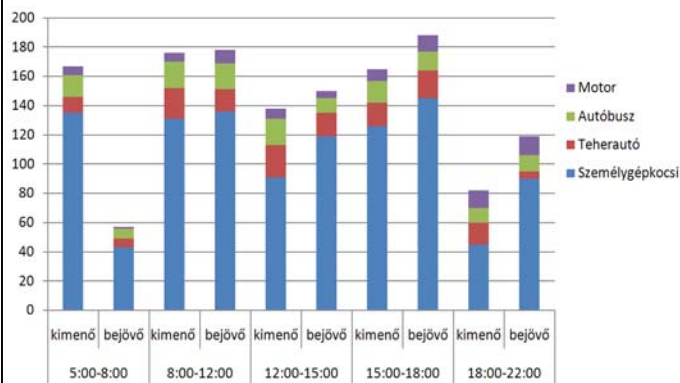
Nyilvánvalóan a gépkocsi életünk könnyítését hivatott szolgálni, de semmiképpen sem engedhető meg az, hogy ez az eszköz bármi módon is bárkinek az életét veszélyeztesse. Bekötőútunk minősége, eltekintve a felfestett felezővonal kopásától, a környező falvakéhoz képest nagyon jó. Az önkormányzat által karbantartott útpadka és árok gondozottsága az út használóinak esztétikai élményt is nyújt. Nem mondható ez el a belterületre, és marad a remény, hogy a szennyvízberuházás után itt is javulás fog bekövetkezni.

Némely lakótársunk úgy vezet, mintha teljesen megfelelne a tanult előírások betartásáról. Csak egy példát hoznék erre. A Kossuth utcából a tóhoz vezető kicsi egyirányú utcácskának elsőbbsége van a Falucska dűlő felől a falu felé haladó járművel szemben, mert itt a jobbkéz-szabály van érvényben, miután a lefelé haladó jármű nem kötelezett elsőbbségadásra. Ennek ellenére úgy mennek itt el az autók, hogy vezetőik jobbra sem pillantanak.

A tó melletti park forgalma egyre növekszik, és gyermekek hada rendszeresen látogatja. Ennek ellenére a hídtól a Tópiás büféig terjedő egyenes szakaszt némelyek versenypályának tekintik. Talán a jövőben a fekvőrendőrlő elhelyezése enyhítené a veszélyhelyzetet. A tükrök elhelyezése pedig sokat segít a vezetőknél a balesetek elkerülésében.

Önkormányzatunk nyilvántartása szerint Pogányban mintegy 400 tulajdonos 621 gépkocsi után fizet adót. Érdemes megemlíteni, hogy hozzávetőlegesen 400 porta van a faluban, tehát egy-egy családban kettő vagy több gépkocsi is lehet. Ez önmagáért beszél. A parkolás témájában is érdemes néhány mondatot leírni. Az utakon, ahol nincsen tiltó rendelkezés, nyilvánvalóan megengedett a parkolás. Viszont van úgy, hogy a kihelyezett tábla tiltását az autósok nem veszik figyelembe. Említésre méltó a tópart, ahol bizony problémát okoz ez. A part mentén, a kijelölt horgászparkolótól a Falucska dűlő felé haladva, várakozni tilos tábla van elhelyezve. Ennek ellenére itt rendszeresen parkolnak a horgászok gépjárművei. Ezeket az elhaladó autók csak az útpadka igénybe vételével képesek kikerülni. Az önkormányzatunk tulajdonát képező út pedig ezáltal erősen rongálódik. Jómagam már személyesen is figyelmeztettem erre néhány horgászt. Érdemes megjegyezni, hogy a horgászszabályzat előírása értelmében a horgász a gépkocsiját a kijelölt parkolóhelyen köteles hagyni. Ennek ellenére soha még sem halőr, sem ellenőr szabálytalanul parkoló gépkocsit innen nem küldött el. Minden gépkocsivezetőnek megvannak a maga tapasztalati, és bizonyára többségében nem kellemesek. Kérem az olvasókat, hogy ezeket a pogányi honlapon írják meg mint megjegyzést. Segítő hozzászólásaik remélhetőleg javítani fogják biztonságos közlekedésünket.

Dragovác Márk

A számlálás elvégzéséért köszönet illeti önkormányzatunkat, mert a számlálóbiztosokat rendelkezésünkre bocsátotta. A szerk.

HIRDETÉSEK

- Pogányban eladó ülőgarnitúra

3db-os, kanapé /IKEA/, ágyneműtartós fenyőágy és egyéb bútorok. Érdeklődni lehet a 20/575-8820 telefonszámon.

- Pogány belterületén építési telkek eladók.

Tel: 20/ 538-6512 vagy az esti órákban a 72/322-674 számon.

- **Karácsonyi AVON vásár!** Nagyszerű karácsonyi ajándékotletek széles választéka, kedvezményes áron, nagy árengedménnyel. Helyszín. Klub. Időpont: 2010. december 10. péntek, 13-18 óráig. Mindenkit szeretettel várunk!

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Rozmaring u. 16.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dmark@dravanet.hu
Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.